

TANÚSÁG

A nagymarosi Szent Márton Plébánia lapja

„Az Isten országa igazságosság,
béke és öröm a Szentlélekben.”
(Róm 14,17)

TARTALOM

Pünkösöd		Sejt-közösség online	5	Monstrancia, úrmutató,	
A Szentlélek megújít és összetart	1	Számodra mit jelent a pünkösöd?	6	szenstégtartó	14
Az Emmauszi tanítványokkal		Rendhagyó családok záróbeszéd		100 éves a nagyharang	16
húsvétól pünkösödig	1	május 1-jén	9	Hegy Gólyatábor	18
Reményünk forrása az a hit,		A Nemzetközi Eucharisztikus		A Szentlélek, a láthatatlan Segítő	19
hogy velünk van az Úr!	2	Kongresszus	11	Gyermekeink mondták	20
A Lélek hívószáma	4	Erdő Péter bíboros beszámoló		Könyvajánló	21-22
„Ahol az Úr Lélek, ott a szabadság.”	4	az Eucharisztikus Kongresszus		Csíkossomlyói emlékek	23
A Szentlélek szerepe		előkészületeiről	12	Közérdekű	24
az életünkben	4				

PÜNKÖSD

A SZENTLÉLEK MEGÚJÍT ÉS ÖSSZETART

A pünkösd a nagy ünnepek között az utolsó, de valójában nem különálló ünnep, hiszen a húsvét beteljesítője. Amíg a karácsony a szeretetünket igényli, a húsvét pedig a hitünket, a pünkösd a belső átalakulásunkat, belső megtérésünket, mert ekkor nyitja meg értelmünket és

it a magától jövő isteni eső nélkül.” – írja egy szent író az első századokban. Ezt a csodát azóta újra és újra átéljük. Az Egyház szolgálatán keresztül Isten Lelke kiárad. Isten Lelke leszállt az Úrra: a bölcsesség és az értelem Lelke, a tanács és az erősség Lelke, a tudás és a jámborság Lelke és Isten félelmének Lelke, (Iz 11) akit az Úr továbbadott Egyházának, amikor elküldte a Vigasztalót az egész földre. Olvasuk el Szent Pál apostolnak a Galatákhöz írott levelét, melyben leírja a Lélek gyümölcseit: türelem, öröm, béke, kedvesség, jóság, hűség, szelídség, önmegtartóztatás, s mindennek betetőzéseként a szeretet. (Gal 5,22) A Szentlélek erőt ad ahhoz, hogy küldetésünkhöz, hivatásunkhoz hűségesek legyünk, mi több, azt örömmel végezzük. Hiszen mindenben el tudunk fáradni, fásulni, közömbössé leszünk sok minden iránt, az élet számtalan csalódásai között, – különösen most a járvány idején. A Szentlélek megújíthat bennünket,

szívünket a Szentlélek Úristen. „Az Úr megígérte már előre, hogy elküldi a Vigasztalót, aki bennünket előkészít Istennek. Amint ugyanis a száraz búzaliszt víz nélkül nem lehet egy tésztává és egy kenyérré, úgy mi sem lehetünk Krisztus Jézusban egyek a mennyből származó víz nélkül. S ahogy a száraz föld képtelen termést hozni, ha nem jut nedvességhez, úgy mi is, akik előzőleg száraz fák voltunk, soha nem teremhetnénk az élet gyümölcse-

hogy élethivatásunk, munkánk ne kínzó rabszolgasors legyen, hanem lássuk meg abban – még a legegyszerűbb munkának a végzésében is – az élet szépségét, örömet, értelmét, s azt, ami szebbé tudja tenni a világot. A Szentlélek az egyház éltető lelke. Az első pünkösd óta vezet, új életet ad. Kíváncsi, hogy mindannyian megújuljunk a Lélek által, hogy legyen új pünkösd ez a mostani.

AZ EMMAUSZI TANÍTVÁNYOKKAL HÚSVÉTTÓL PÜNKÖSDIG

Az Emmauszi tanítványok nem ismerték fel Jézust, amikor hozzájuk csatlakozott. Előbb kifejti nekik az írásokat, lánggra lobban a szívük és a kenyértöréskor majd felismerik. Ekkor és ez óta a feltámadt Jézus az Eukarisztiában adja leginkább magát. Végigjárja velünk a hétköznapi útját. Krisztus utánamegy tanítványinak. Nem áll eléjük fölségének ragyogásával, nem söpri el kételyeiket dicsőségének sugárzásával. Nem várja, hogy hozzá menjenek. Utánuk megy és csatlakozik hozzájuk. Megy velük Jeruzsálemből Emmauszba. A titkok városából a kisszerűség otthonába. A Golgota és a feltámadás városából a féltékenység és kiábrándultság rejtékébe. Az Úr elment velük a legvégső határukig. Velünk és értünk is eljön a mi Urunk: Jézus eljön velünk emmauszunkba, egyéni életünk, vérmérsékletünk, helyzetünk, feladataink, küzdelmeink,

problémáink emmauszába, és ott önmagunk tudatának legmélyéről akar felvezetni titkai megélésére. Amint tiszteltben tarotta az emmausziak „oktalanságát”, „hitelenségét” és nem átlott végigbandukolni az egész úton, úgy van türelme a mi oktalanságainkat és nehézségűségeinket is végigkísérni, míg eljutunk az igazság boldog felfedezéséig és látásáig. Legyen a pünkösd igazi Lélek áradás mindannyiunk életében.

Csáki Tibor plébános

BEVEZETŐ

A tavaszi természetet szemlélve a folyamatos változást, az újjáéledést tapasztalhatjuk. Pünkösd ünnepén így éleszt minket újjá a Teremtőnk, aki elküldi a Szentlelkét, a Vigasztalót, – ahogy megígérte, – hogy belsőnk megújítsa, átalakítsa, hogy lelkünkben új tavaszt hozzon.

Ahogy olvashatjuk majd; Jézus maga jön utánunk, – mint az emmauszi tanítványok után, – hogy a csüggedtségünket örömmre váltsa, hogy békét adjon és hogy lánggra gyújtsa a szívünket.

Testvéreink tapasztalatait olvasva más és más szemmel láthatjuk majd a mindenhol jelen lévő és mindenki számára megnyilvánulni kész Szentlelket.

Figyelmünket most a Szentlélekre és az Eukarisztiára fordítjuk, hogy kegyelmi ajándékaikat mind jobban megismerjük. Olvashatjuk majd azt is, milyen titokzatos egységben van ez a kettő; „minden szentáldozás lényegében a Szentlélekkel való töltekezés.”

A közeledő Eukarisztikus kongresszusnak is az a célja, hogy az Eukarisztia titkait megismerjük, átéljük és hogy megélt hitünkről tanúságot tegyünk, ahogy Chiara Lubichtól olvassuk; Maga az Úr az, aki eljön, és Szentlelke által minket élő evangéliummá alakít.

Zoller Andrea

Reményünk forrása az a hit, hogy velünk van az Úr!

„MINDEN FORRÁSOM BELŐLED FAKAD”

Hozzászoktunk már olyan digitális képekhez, amelyet körbe lehet forgatni, mint például egy templomnak a belső terét. Egyszer a szentély-rész van előttünk, máskor a kórus az orgonával, ismét más szögből a templom középső része a szobrokkal, festményekkel. Pünkösdi ünnepén az Úrhoz fordulunk, mint szerető Istenünkhöz a Szentlélek személyén keresztül. A Szentháromság nagy titka, hogy ugyanaz az Isten hol Atyaként, Teremtő Istenként fordul felénk, hol Fiúként, Jézus Krisztus személyében, mint Megváltónk, hol pedig Szentlélekként, mint bennünk élő Isten. Éppígy – készülve az Eucharisztikus Világkongresszusra, pünkösdkor az Eucharisztia ajándékát is a Szentlélek „közöltetése” oldaláról próbájuk szemlélni. Az Oltáriszentség elsősorban a feltámadt Jézus Krisztus Teste és Vére, az „Úrvacsora-titka”, amelyet a szentmisében Jézus végakarata szerint az Ő emlékeztére megismétlünk, átélünk, ünneplünk, megjelenítünk, halálának és feltámadásának szent misztériumaként, de ugyanakkor Istennek, mint Mennyei Atyánknak gondoskodó szeretete ajándékaként is fogadjuk, aki úgy szeretett minket, hogy Fiát föláldozta értünk.

Amikor Jézus Kafarnaumban – a kenyérszaporítás után – beszél az Örök Élet kenyérééről, azt mondja, hogy „élni fog általam, aki engem eszik” (Jn 6,57) Szent János apostol első levelében erről azt írja: „Abból tudjuk meg, hogy benne élünk, Ő meg bennünk, hogy a Lelkéből adott nekünk” (1Ján 4,13) Pál apostolnál pedig ezt olvasuk: „Ugyanazt a lelkületet ápoljátok magatokban, amely

Krisztus Jézusban volt”. (Fil 2,5) Jézus szándékát próbáljuk megérteni, amikor arról biztosít bennünket, hogy „nem hagylak árván benneteket”. (Jn 14,18)

Az apostolok lassan értették meg, hogy bár Jézust a feltámadása után többször láthatták, kezükkel érinthették, ez a tapasztalati kapcsolat egyszer véget ér. Egy új „fázisba” lépett a kapcsolatuk. A pünkösdi már valami egészen új, egészen más élményt hozott. Betelt a lelkük örömmel, békével, lelkesedéssel, megértéssel, bátorsággal. Nem hiányolták már a látás-tapintás élményét, ennél többet kaptak. Hiszen maga Jézus mondta nekik: „Jobb nektek, ha elmegyek”, mert ha elmegyek, elküldöm őt nektek, a Vigasztalót” (Jn 16,7) A Egyház életének egy állandósult Isten-kapcsolata kezdődött pünkösdkor. Ezért nevezzük az „Apostolok cselekedetei” szentírási könyvet a Szentlélek evangéliumának. Ennek a történelemben folytatódó kapcsolatnak az „emlékkövei” a Szentírás, az „Úrvacsora” / szentmise/ és maga az imádkozó Egyház. Egyenként ebbe az életközösségbe kapcsolódunk be a keresztség által. Ebben az összefüggésben sejtjük meg az Eucharisztia igazi jelentőségét, amelynek vétele által a Szentlélek jelenléte erősödik, bontakozik bennünk egyenként és együtt az Egyház-közösségben. „Ugyanaz a Lélek itatott át minket”. (1Kor 12,13) Ezen gondolatok értelmében minden szentáldozás lényegében a Szentlélekkel való töltekezés. Jézus lelkületében való gyarapodás.

Búcsúbeszédében megígéri, hogy az „Atya más Vigasztalót ad majd nektek, aki örökké veletek marad.” (Jn 14,16) Amikor az Élet Kenyerét adja nekünk, jól értjük, hogy ez a táplálék nem testi erőt ad, nem a fizikai-biológiai testünket táplálja, hanem a jézusi lelkület forrása. „Minden forrásom belőled fakad”. (Zsolt 87,7) Nem véletlenül ezt a zsoltárverset választották az Eucharisztikus Kongresszus mottójául. Vegyük még hozzá, amit Jeruzsálemben mondott Jézus: „aki szomjazik, jöjjön hozzám és igyék, ... belsejéből élő víz folyói fakadnak. Ezt a Szentlélekről mondta, amelyben

a benne hívők részesülnek”. (Jn 7,37–39)

Nagyon fontos Jézusnak az a mondata, amit Nikodémusnak mond: „A szél ott fúj, ahol akar, hallod a zúgását, de nem tudod, hogy honnan jön és hová megy. Így van vele mindenki, aki a Lélekből született”. (Jn 3,8) Mindig elgondolkodunk azon, hogy ki válik hívő emberré és ki nem? Biztos, hogy maga a hit is Isten ajándéka, de a hitben való fejlődés már valahol a mi felelősségünk is. Olyan értelemben mindenképpen, hogy az Úristen által felkínált lehetőségekkel élünk-e? Elmegyünk-e a forráshoz? Nincs biztos receptünk, de sejtethetjük, hogy a Szentírás, a Szentmise, a Közösség, és mindenképpen az imádság, nélkülözhetetlen lelki erőforrás. Úgy gondolom, hogy ezek a „kegyelmi ajándékok” egymást feltételezik. Kétségtelen, hogy a Szentmise a „csúc és forrás” minden szempontból. Hallgatjuk Isten Igéjét, ünnepljük az Eucharisziát, a szentáldozásban magunkhoz vesszük az Élet Kenyerét és átéljük a testvéri közösséget az Egyházban, a közös imádságban.

A járvány idején mindnyájan megtapasztaltuk, hogy mennyire hiányzik a templomi együttlétünk. Ugyanakkor új lehetőségeit fedezhettük fel ezeknek az erőforrásoknak. Talán most találtunk rá a napi szentírásolvasás örömeire, talán most értettük meg igazán, hogy mit jelent a szentáldozás, milyen fontos a saját szavainkkal mondott, vagy a szavak nélküli imádság (Máriaként „leülni az Úr lábához”). A szentmise-közvetítés vagy a szentségimádásokba való „online” bekapcsolódás más-más oldalról érintette meg a lelkünket és erősített meg abban a tudatban, hogy mindenütt velünk van az Úr! Ugyanakkor mindenkor és mindenhol Isten jelenvaló szeretetére csodálkozunk. A csodálatos reggeli „napfölkeltében”, a tavaszi virágokban, a madárdalban, a kizöldülő erdőben, a Duna csillámló tükrében, a szomszéd „Jó reggelt”-jében, a köszönést viszonzó mosolyban, az üzleti eladó figyelmességében, a

védőoltást adó orvos biztató szavában, a rádió-bemondó „jó hírében”. Nem hagyott árván minket. A Szentlélek vezet, irányít, bátorít, vigasztal. „Mindörökre velünk marad”. (Jn 14,16) Isten Országá: „öröm és béke a Szentlélekben”. (Róm 14,17) Bármerre fordulunk, Isten szeretete vesz körül bennünket. „Benne élünk, mozgunk és vagyunk”. (Apcsel 17,28).

Beer Miklós atya

Isten minden egyes gyermekét néven szólította: „Te enyém leszel, és víz el nem sodorhat, sem tűz meg nem égethet.” A mindenható Isten beszél a lélekhez. Ő magadért választott téged.”

Szent Calcuttai Teréz anya

A Lélek hívószáma

A keresztény ember örömeinek okát így olvashatjuk a Bibliában: „Nagy örömet hirdetek nektek.” Ez a nagy öröm pünkösdkor be is töltötte a tanítványokat. Azt hitték az emberek, hogy édes bortól részegedtek meg a Jeruzsálemi keresztények pünkösdkor. Valójában a Szentlélek Isten öröme, a mennyország békéje töltötte el őket. Ez a megmagyarázhatatlan „csakúgy-öröm” fogyhatatlan, mert a Szentlélekből fakad. Hát igen -mondod talán rezignáltan, ezt kellene nekem is, ez a kiapadhatatlan, ez a feltétlen, ez a megmagyarázhatatlan öröm. Valóban hiánycikk ez, de hogyan jutok hozzá? Azzal még nem sokat érek, hogy tudom azt, hogy kis örömeimet nem tudom összerakni. Azzal sem, hogy megértettem, hogy mi a különbség kis örömeim és a Nagy Öröm között. Inkább ide vele! Ide azzal a nagy örömmel. ... Engedd meg, hogy lediktáljak

„Ahol az Úr Lelke, ott a szabadság.”

A feltámadt Jézus a Lélek révén működik a történelemben, különösen a keresztény közösségben. Nem kívülről ránk erőltetett törvények vezetnek bennünket, nem vagyunk rabszolgák, akiket meggyőződésük ellenére és beleegyezésük nélkül kényszerítenek a parancsok. A keresztényt saját belső életének lényege mozgatja, melyet a Szentlélek ültetett a szívébe a keresztség által. A Lélek hangja vezet. Maga az Úr az, aki Szentlelke által eljön, hogy bennünk éljen és cselekedjen, élő evangéliummá alakítson minket. Ez tehát az igazi szabadság, ha az Úr vezet minket, az Ő Lelke, az Ő igéje! Tudjuk viszont, hogy ahhoz, hogy a Szentlélek működjön, teljes készséggel kell hallgatnunk Őt. Készen arra, hogy – ha szükséges – megváltoztassuk gondolkodásmódunkat, és teljesen azonosuljunk azzal, amit mond. Az ember könnyen enged a nyomásnak, és hagyja, hogy a társadalmi szokások és elvárások rabszolgájává váljon, amiből hibás döntések fakadhatnak. Meg kell tanulnunk határozott nemet mondani a rosszra, ami a szívünkben születik, valahányszor engedünk a kísértésnek, és olyan viselkedést veszünk fel, amely nem az Evangélium szerint való. És meg kell tanulnunk biztos igent mondani Istennek mindig, amikor arra hív bennünket, hogy igazságban és szeretetben éljünk. Így felfedezzük majd a keresztséget és a Lélek közötti kapcsolatot, ok-okozati összefüggést. Minden vágás, minden metszés, minden önzésünkre kimondott nem új fény, béke, öröm és szeretet forrása lesz, belső szabadság és önmegvalósítás: kitárt kapu a Lélek előtt. Így Ő ebben a pünkösdi időszakban még bőségesebben el tud árasztani ajándékaival, és vezetni tud bennünket: Isten igaz gyermekei leszünk. Egyre inkább megszabadulunk a rossztól, és egyre szabadabbak leszünk a szeretetre.

(Chiara Lubich)

neked egy „hívószámot”: ezen lehet kérni a Nagy Örömet. Jézus mondom, tehát megbízható forrásból van: „Ad a ti Mennyei Atyátok Szentlelket azoknak, akik Tőle kértek!” (Lk 11,1) Ha eddig kerestek az örömet: ezentúl kérjétek! Mégpedig a Szentlelket kérni kell! A Szentlélek és a „mégis öröm” össze vannak kapcsolva. –Ilyen egyszerű volna, csak kérni kell? –Csak! Éppen ez a nehéz benne. Mert pontosan ez az, amit mi nem szeretünk: kérni! Úgy egészen üres kézzel, minden „viszonyási lehetőség” nélkül. Ehhez büszkék és önérzetesek vagyunk. És esetleg várni is kell! Ettől nehéz ez. Mert nekünk minden azonnal kell. Ha nem kapjuk, keressünk addig kis örömeket... És meg is kell köszönni! Lásd éppen ez a nehéz benne. Mi inkább megkeressük és megfizetjük az örömeinket. Mert ez így –hogyan is mondjuk? – emberhez méltóbb! Vagy emberi méltóságunk így engedi. Márpedig a Nagy Örömhöz csak a Szentlelken keresztül és ingyen lehet jutni! Mert már minden ki van fizetve!

(Gyököcssy Endre nyomán)

A Szentlélek szerepe az életünkben

Szentlélek nélkül távoli az Isten, Krisztus a múlté, az Evangélium holt betű, az Egyház egyszerű szervezet, a tekintély uralkodás, a misszió propaganda, az istentisztelet emlékek földidézése és a keresztény cselekvés rabszolgamórája.

A Szentlélek által: a kozmosz fölemelkedik és nyögve szüli az Országot, a feltámadott Krisztus itt van, az Evangélium életerő, az Egyház szentháromságos közösség, a tekintély szabadító szolgálat, a misszió pünkösdi, a liturgia emlék és elővételezés, az emberi cselekvés megistenült.

(Athenagorasz pátriárka nyomán)

Sejt-közösség online

Az évek óta működő sejt-közösségünket is megváltoztatta a már több mint egy éve velünk levő koronavírus. Drámai hatott ránk, amikor tavaly márciusban a templomainkat is be kellett zárni.

Nem sokáig gondolkoztunk azon, hogy mi legyen a sejt-alkalmainkkal. Online módon folytattuk, ahogy nagyon sok minden mást is az életünkben. Azóta – nyári és őszi eleji megszakítással – folyamatosak az online együttlétek, melyeken korábban István atya, most pedig Tibor atya is részt vesz, hiszen találkozóinknak nemcsak a közös ima, hanem a plébánostól kapott tanítás, gondolatok is elengedhetetlen részei.

Miért volt annyira egyértelmű, hogy folytatnunk kell a világháló segítségével a sejtet? Ezek a találkozások megállók az életünkben. Megállók a mindennapok küzdelmeiben, örömeiben, nehézségeiben és olykor tragédiáiban. Lehetőséget adnak arra, hogy életünk véges folyamatát a Végtelen kezébe tegyük, hogy az elmúlt 1-2 hetet, amit éppen magunk mögött hagytunk, végignézzük: vajon Vele éltünk? Az Ő útján jártunk? Nehézségek mindig adódnak, olykor könnyebben átláthatóak, máskor olyanok, mint ez a mostani. Bizonytalan súlyosságú és egyáltalán nem tudjuk meddig tart majd. Mint egy háború, aminek az irányítását nem mi tartjuk kezünkben, nem tudjuk befolyásolni. Éppen egy ilyen időszakban van leginkább szükség arra, hogy időt szakítsunk imára, az Istennel való találkozásra. Nekünk adott volt a sejt-közösségünk. Nyilvánvaló, hogy az éteri tér az élő találkozásokat nem pótolhatta maradéktalanul. De próbáltam arra gondolni, ami van, és nem arra, ami nincs és most nem történhet meg. Örültem, hogy hallhattam-láhattam a többiekkel, jó volt tudni, hogy ki így, ki úgy, de megküzd ezzel a helyzettel, a közös ima összetartott és megtartott Isten kezében mindannyiunkat. A nehézségek mellett mindannyian több ajándékot, ke-

gyelmet is kaptunk az elmúlt év során. Ezeket egymással megosztva erősödhetett a hitünk és nem hagytuk egymást csüggedni. A szomorúság és öröm együtt járt, rengeteg dologról kellett lemondanunk, de azt a mi Urunk leleményesen mindig pótolta valamivel.

Az online sejt sokat segített abban, hogy észrevegyük a jelenlegi életünkben Isten akaratát és ne csak a hullámokat lássuk, amik a korábbi életünket felborították. Az Úr közelségében tartott mindvégig, nagy erő volt abban, hogy az atyák velünk voltak, „gondoskodtak” rólunk. Általuk érezhettük meg azt, hogy ha Isten velünk van, ha átjárja életünket, akkor látni fogjuk azt, hogy a mostani földi életünkért folytatott küzdelemnél valami sokkal lényegesebb cél az, amit követnünk kell. Ez vezet el bennünket oda, ahová vágyunk tartozni, az élő Isten szerető ölelésébe.

H.K.

Számomra a karantén időszakában még fontosabb volt a sejt-közösségünk „találkozása”.

Nekem a sejt-találkozók adják meg a mindennapi imádkozásom emelkedettebb formáját, ami megnyugvást és lelki növekedést ad.

A sejtben tanultam meg szabadon kimondani és Jézus elé letenni érzéseimet, fájdalmaimat, örömeimet és szeretetemet.

Sejttársaim rövid, de igazán hiteles tanúságtételei, imái, gondolatai az emberi és krisztusi kép növekedését indították el bennem.

Ahogy egyre jobban Isten szeretetét érzem az életemben, így én is egyre inkább képes vagyok a környezetem felé sugározni Krisztus végtelen szeretetét.

Hála és Dicsőség az Úrnak!

Köszönettel sejt-közösségünknek:
Siklósiné Burgermeister Judit Anna

Gondoljunk a Covid miatt szenvedőkre, mondjunk el együtt egy fohászt!

Drága Jó Atyánk! Te mindenben a szeretetedet adod! Tekints ránk most fájdalmunkban, gyászunkban, megviselt és kimerült élethelyzeteinkben! Te ebben a helyzetben is az együttérzés, a béke és a gyógyítás Lelkével veszel minket körül. Segíts, hogy felismerjük, és erőt tudjunk meríteni belőle! Vigasztalj meg kérlek minden szomorú és megfáradt embert! Sok a szenvedés a világban, de minden a Te kezében van. Végső dicsőséged reményében add meg nekünk a szilárd hitet és bizalmat!

Jézusunk! Te tudod, mi a szenvedés! Az ember iránti legnagyobb együttérzés vezérelt Téged, amikor áldo-

zatot hoztál értünk a kereszten. Öleld át a legnagyobb fájdalmakat átélő embertársainkat!

Éltető, Vigasztaló Szentlélek! Gyógyítsd meg a betegeket! Adj lelki békét a haldoklóknak és add meg a mennyek országának boldogító üdvösségét minden meghaltaknak!

Adj vigaszt, adj reményt, adj hitet, hogy életvágygal telt szívvel, bátran és örömmel éljünk a világban, mert arra hívtál meg minket, hogy a Te szeretetedet keressük, fogadjuk be és közvetítsük egész életünkben.

Amen

SZÁMODRA MIT JELENT?

ISTEN VAN!

Erről szól a karácsony, a születés ünnepe.

Jézus testet öltött, emberré született Istenként. Alapot teremtet hitünknek, életünknek.

ISTEN VELEM VAN!

Hirdeti a húsvéti időszak.

Jézus felemelkedett a földi világból, de ha mi ketten vagy hárman összegyűlünk az ő nevében, jelen van köztünk. Ezt a jelenlétét élhetjük át a szentmiséken és minden imánkban is.

ISTEN BENNEM VAN!

Ez a pünkösti üzenet.

A húsvét beteljesedéseként az Úr elküldi a Szentlelket, hogy szívünkbe írja Jézus tanításait. Ha engedjük, örökre bennünk marad ez az új Isten-kapcsolat. A Szentlélek befogadásával Krisztus bennünk él és rajtunk keresztül él. E szent hármasság vezeti életünket Jézushoz, hogy magunkhoz véve az ő testét- véré, átalakítsa életünket.

Dán Ildikó

Számodra mit jelent a pünkösd?

Telegdi Ármin

Számomra a pünkösd egyik fontos üzenete a bizalom megtérülésének üzenete. A húsvéti misztérium nem ér véget a feltámadással, nem ér véget a zárt ajtók mögött, kiválasztott kevesek előtt történő megjelenésekkel. Jézus nem csupán a tanítványait hívta meg az üdvösségre, nem csak azokat, akik mindvégig mellette voltak, nem csak azokat, akiknek lehetősége volt már a kezdetek kezdetén találkozni vele, hanem mindenkit, aki őt keresi.

Jézus világra jövétele előtt a zsidók hosszú századokon át várták a megváltót, megtartották az Úr parancsait, szertartásait és törvényét, és bíztak az Úrban, hogy cserébe megtartja őseiknek tett ígéretét és elküldi közéjük a messiást. Az első pünkösdkor, a Szentlélek kiadásával mindazok, akik keresték Krisztust, akik keresték a lelki felszabadulást, tanúi lehettek, hogy Istenbe vetett évszázados bizalmuk nem volt hiábavaló. Bár nyelvükben, szokásaikban, kultúrájukban különböztek egymástól, összekötötte őket Isten szeretete és a megváltó iránt érzett

vágyakozásuk. Kortársaik többségétől eltérően nemcsak megtartották a törvényt, de képesek voltak felismerni az idők jeleit is, így találkozhattak Krisztussal. Bíztak Istenben, Isten pedig megtartotta szavát és beteljesítette őseiknek tett ígéretét.

Pünkösd üzenete kétezer év távlatából sem veszített jelentőségéből: Krisztus mindannyiunkat hív az üdvösségre. Hogy rátaláltunk-e már, vagy még keressük őt életünkben, ne hagyjon eltántorítani minket, Krisztus mindig megtartja ígéretét. A kérdés az, hogy tudunk-e újra és újra bízni benne?

Láng András

A pünkösd szerintem egy méltatlanul alábecsült ünnep, azt gondolom, magam sem tudom még kellően előkelő helyen kezelni, nyilván azért is, mert kevésbé kézzelfogható, mint Jézus születése vagy kereszthalála. Pedig az Apostolok cselekedeteit és Pál leveleit olvasva rádöbentem, hogy a jelentősége hatalmas, hiszen arra emlékezünk, hogy a világtól elzárkózva tengődő, a húsvéti események előtt azért még mindig értetlenül álló apostolok megkapják a Jézus által megígért Szentlelket, és hirtelen azzal az erővel és bölcsességgel felvértezve lépnek ki az emberek közé, amivel maga Jézus is tanított. Ugyanakkor nem csak emlékeznünk kéne, hiszen a Szentlélek mind a mai napig kiárad újra és újra, ha kérjük, mert ez nem csak a 12 apostol privilégiuma volt. Hiszen Ő teszi élővé a közösségeinket, Ő segít dekódolni mindazt, ami a Szentírásban le van írva, Ő áll a hitéletünkben megtapasztalt összes "aha" élmény mögött. Általa válik képessé a

gyarló és földhöz ragadt emberi énünk végre megérteni Jézus tanításának és kereszthalálának értelmét, miszerint tetteivel egyikünk sem érdemelheti ki az üdvösséget, csak is, kizárólag a megváltásban elnyert kegyelem elfogadása által. Ebből is látszik, Isten mennyire igazságos, mert nem az IQ-hoz köti, hogy ki lesz képes felfogni mindezeket, hanem ahhoz, hogy valaki elfogadja ezt az ajándékot vagy sem. Hiszen ha IQ-hoz kötné, akkor azokat jobban szeretné, akiknek abból több adatott a földi életben. Szóval én azt szeretném, ha ezt tudnám megélni pünkösdkor, ha ezt jelentené számomra a pünkösd, és nagyon örülnék, ha ezt végre újra közösségben élhetnék meg, hiszen az Szentlélek eljövetele is egy közösségi élmény volt az apostoloknak és mindazoknak, akik közé utána kiléptek az Ő hívása által.

Zoller Judit

Számomra a pünkösd azt jelenti, hogy a Szentlélek mindenkié! Hiszen nem csak az apostolokra áradt ki, hanem rám is, ránk is, mindnyájunkra. Az, hogy az apostolokat mindenki a saját nyelvén hallotta, azt jelenti, hogy Isten mindenkihez szól kivétel nélkül. Az apostolokon keresztül mind megkaptuk a Szentlélek ajándékát.

Légrádi Alexa

A Szentlélek Szeminárium hatalmas fordulatot jelentett számomra a Szentlélekkel való kapcsolatomban, így a pünkösdömben is.

Azóta a pünkösd mindig valami újat tartogat számomra.

Tele van újdonsággal, váratlan fordulatokkal, tüsszel, saját magam legyőzésével és kényelmetlenséggel is, mert a komfortzónámból való kilépésre hív. A Szentlélek számomra folyamatos és megállíthatatlan lendületet, ezernyi kihívást és rengeteg ajándékot tartogat. Életem legfontosabb döntéseiben és ajándékaiban mindig jelen volt. Hálas vagyok Istennek, hogy elküldte Őt nekem is!

Gutyán-Kovács Linda

Olyan hatalmas szeretettel szeret minket az Úr, hogy a Fiát adta értünk. Ekkor azt gondoltuk, hogy ennél többet senki nem adhat. De Isten tartogatott a számunkra még egy csodálatos ajándékot.

Ő nem érte be annyival, hogy megismertük Őt és a Fiát. Kiárasztotta ránk a Szentlelkét is. Odaajándékozta nekünk azt. A teljes voltát, miénk az Atya, a Fiú és a Szentlélek.

Valahogy úgy képzeltem mindig is, mintha részle-

tekben adta volna magát nekünk, lassan ismertette meg magát. Milyen izgalmas! Mint mikor megismerkedünk életünk szerelmével.

Nem ugrunk rögtön fejest egymásba. Lassan, nem sielve, egymást nézve, egymás gondolataiban megfürdőzve – megismerjük a másikat.

A mi Urunk Szentlelkét árasztotta ránk utoljára. Őt ismertette meg velünk legkésőbb, s nem véletlen. Milyen nagy ajándék Ő a számunkra!

Hiszen ki az, aki megmutatja a helyes utat? Ki az, aki unszol, sürget a jobb felé? Ki az, aki nem engedi el a kezünk? Aki mardosó bűntudat közepette elkísér a feloldozáshoz? Aki lebeg, suhan, száll körülöttünk, láthatatlan, mégis érezzük Őt? Aki képes minket is a föld felett repíteni, ha átadjuk magunkat neki?

Számomra a Szentlélek

5 évesen nagymamám puha keze szorítását jelentette a templomban ülve.

9 évesen a virágszirmok illatának belélegzését jelentette.

13 évesen a tavasz megérkeztét jelentette.

17 évesen a hitem megharcolását jelentette.

20 évesen az útkeresésben a felismerést jelentette.

24 évesen a gyermekeim iránti felelősségvállalást jelentette.

Most a legnagyobb fáradságok közepette is a lelki békét jelenti.

Az a csodálatos Benne, hogy ezernyi alakot tud öltetni, s mindig azt nyújtja számunkra, s azzá válik, akire szükségünk van. Rengeteg arca közül kell felismernünk, épp mit jelent számunkra Ő, a mindenhol jelen levő.

*„A remény pedig nem csal meg,
mert a nekünk ajándékozott
Szentlélekkel kiáradt szívünkbe
az Isten szeretete.”*

Róm 5,5

Rendhagyó családok zárándoklat május 1-jén

Családok zárándoklatra hívtuk a nagymarosi és zebegényi egyházközség családait Szent József évében, Munkás Szent József ünnepén. Egy jó alkalom kínálkozott, hogy újra együtt, közösségben legyünk egymással. A vírus-helyzet már egy ideje gátolja az ilyenfajta alkalmak szervezését. A jelentkezésekből érződött a családok vágya és igénye az együttlétre, és erre a fajta családok programra. Nagymarosról 23 család, Zebegényből 8 család, közel 140-en vettünk részt a zárándoklaton. Törökmezőről indultunk, és mintegy 4 km-t gyalogolva értük el célunkat, a Kóspallag melletti Pálos romokat.

A zárándoklat egy olyan „kirándulás”, melyet az Isten tölt meg tartalommal. Ferenc pápa 2020 végén, Patris corde (Atyai szívvel) kezdetű apostoli levelével meghirdette a Szent József-évet, amely 2020. december 8-tól 2021. december 8-ig tart. Ferenc pápa hét pontban fejti ki Szent József erényeit: szeretett apa, gyengéd apa, engedelmes apa, elfogadó apa, teremtmény bátorságú apa, dolgozó apa, árnyékként kísérő apa. Útközben megállókát tartottunk, ahol Szent József egy-egy erényéről olvastunk néhány gondolatot a pápa leveléből. Próbáltuk megtanulni, élesíteni Szent Józseftől az igazi apai erényeket.

Amikor megérkeztünk a Pálos szent helyre, szent-

misét ünnepeltünk Beer Mikós püspök atyával és Tibor atyával együtt. A szentmisét követően nagy örömben és békében fogyasztottuk el ebédünket, közben lehetőségük volt a felnőtteknek a kötetlen beszélgetésre, együttlétre. A gyerekek pedig együtt játszottak, az óvodástól a legnagyobbakig. Közel 60 gyermek volt velünk.

Ezzel a gondolattal indultunk reggel: aki rohan, azt az idő szorítja, aki zárándokol, azt az idő tágitja. Aki menekül, önmaga elől fut, aki zárándokol, önmaga felé tart.

Aki menetel, másokhoz igazodik, aki zarándokol, saját ritmusára jár. Aki túrázik, teljesít, aki zarándokol, teljessé lesz. Aki kirándul, kapcsolódik, aki zarándokol, bekapcsolódik. Aki sétál, nézelődik, aki zarándokol, befelé figyel. Aki bóklászik, céltalan, aki zarándokol, célra talál. Aki zarándokol, úton van. Aki zarándokol, jó úton van. "Életünk legnagyobb utazását nem a külvilágban, hanem a szívünkben tesszük. Egy emberöltőnyi vándorlás és felfedező rácsodálkozások végén lassan megismerjük önmagunkat." (Simon András)

Hálások vagyunk a családokért – nagyszülőkért, szülőkért, gyermekekért – akik meghallották a hívást és el-

jöttek, a gyönyörű időért, mellyel Isten megajándékozta zarándoklatunkat, a csodálatos természetért, amerre járunk, az őszinte beszélgetésekért, találkozásokért.

Jó volt megtapasztalni, hogy fontosak számunkra a családok, fontosak az alkalmak, amikor családjaink közösségben tudnak lenni. Fontos, hogy együtt, egymást segítve haladjunk életünk zarándoklatán a Jóisten felé. Reméljük, hogy egyre többször tudjuk megtapasztalni a közösségi együttlét örömét, Isten országát és a plébánia-közösség egységét építve.

Trieb Mariann

A NEMZETKÖZI EUCHARISZTIKUS KONGRESSZUS

Világméretű ünnepsorozat az Eucharisztia megismerésének és tiszteletének elmélyítésére. Katolikus keresztények tanúságtétele Isten szeretetéről a világ felé.

A kongresszus célja:

- Krisztus ünneplése az Oltáriszentségben.
- Tanúságtétel a világ felé Isten végtelen szeretetéről, aki emberré lett, és köztünk maradt valóságosan az Élet Kenyerében.
- Célja még hitünk e szent titkának megismertetése és megszerettetése, az eucharisztikus élet előmozdítása a hívek körében, hogy élő Krisztus-kapcsolatban élve, hiteles, tanúságtevő keresztényként legyenek jelen a világban Isten dicsőségére és a lelkek üdvösségére.

tott helyszínül, amelyek protestáns többségű államokban helyezkedtek el: Metz, amely akkor Németországhoz tartozott (1907), London (1908) és Köln (1909). 1910-ben a kongresszus átkelt az óceánon, és Montréalban, Kanadában szervezték meg.

Az első világháború után a hagyomány a római kongresszussal (1922) folytatódott, XI. Piusz pápasága idején. Innentől kezdve, a két világháború közötti időszakban a kongresszusok nem foglalkoztak többé a „laikus” államokkal szem-

beni követelésekkel, sokkal inkább a keresztény misztériumba vetett hitről tett pozitív tanúságtételt helyezték előtérbe.

A II. világháború utáni időszakban az eucharisztikus kongresszusok középpontjában mindinkább a szentmise áll. Az Egyház új korszaka a müncheni kongresszuson (1960) érik be, ahol az Eucharisztia tiszteletének minden megnyilvánulása a szentmiseáldozattal kapcsolatban nyer értelmet. Ezeket a rendezvényeket olyan állomásként értelmezték, ahol egy közösség imája és elkötelezettsége megújítására hívja fel az egyetemes Egyházat. Az eucharisztikus kongresszusokat így teljes mértékben integrálták a II. Vatikáni Zsinat liturgikus, teológiai és lelki megújulásának folyamatába. A Zsinat utáni időszakban az eucharisztikus kongresszusok Bombaytól (1964) Bogotáig (1968), Melbourne-től (1972) Philadelphiáig (1976) és Lourdes-ig (1981) egyre inkább megnyílnak a világ örömei, fájdalmai, reményei és szükségéi felé, és az Eucharisziából kiindulva felajánlják hozzájárulásukat az emberibb és igazságosabb társadalom kialakításához.

A család, a béke és a szabadság egyetemes értékei, valamint az új evangelizáció szükségessége áll az eucharisztikus kongresszusok középpontjában, amelyek Nairobától (1985) bejárják a világot Québecig (2008), olyan példatértékű kongresszusokon át, mint Szöul (Korea, 1989), Sevilla (Spanyolország, 1993), Wrocław (Lengyelország, 1997), Róma (2000. jubileumi szentév), Guadalajara (Mexikó, 2004), Québec (Kanada, 2008), Dublin (Írország, 2012). A legutóbbi kongresszuson (Cebu, Fülöp-szigetek, 2016) nagy erővel került előtérbe a kapcsolat az Eucharisztia és az Egyház küldetése között.

Forrás: www.iec2020.hu

Teréz anya AZ ÉLET HIMNUSZA

*Az élet egyetlen – ezért vedd komolyan!
Az élet szép – csodáld meg!
Az élet boldogság – ízeleld!
Az élet álom – tedd valósággá!
Az élet kihívás – fogadd el!
Az élet kötelesség – teljesítsd!
Az élet játék – játszd!*

*Az élet vagyon – használd fel!
Az élet szeretet – add át magad!
Az élet titok – fejtse meg!
Az élet ígéret – teljesítsd!
Az élet szomorúság – győzd le!
Az élet dal – énekelj!
Az élet küzdelem – harcold meg!
Az élet kaland – vállald!
Az élet jutalom – érdemeld ki!
Az élet élet – éljed!*

Erdő Péter bíboros beszámol az Eucharisztikus Kongresszus előkészületeiről

(részlet)

A *SettimanaNews* olasz portálon Francesco Strazzari arról kérdezte a főpástort, hogyan készül hazánk és a Magyar Katolikus Egyház a budapesti Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusra.

A Szentatya személyes jelenléte a remény nagy jele lehet a járvány miatti bezártság, félelem és elszigetelődés után.

– **Mit vár a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszustól Magyarország és Európa számára?**

– A találkozást Jézus Krisztussal! A kiengesztelődés kegyelmét társadalmunk számára és Európának is, amelynek oly nagy szüksége van a reményre. Természetesen nem egy triumfalista rendezvényről van szó, hanem inkább egy meghívásról, amelyet nyitott szívvel intézünk mindenkihez.

Már a kongresszus előkészületének idején nagyszemű tapasztalatokat éltünk át a szükséglet szenvedőkkel való párbeszéd terén, a karitás különböző szervezetein keresztül, valamint a tudomány és a kultúra világával való párbeszéd terén is. Konferenciát szerveztünk a hit, tudomány és társadalom témájában számos különböző felekezetű és más vallási közösségekhez tartozó teológiai professzor, valamint a „laikus” tudományos élet különböző szektorainak közreműködésével... Az eucharisztikus kongresszustól azt is várjuk, hogy felélénküljön a párbeszéd az egész társadalomban.

– **Milyen emléket őriznek az előző, 1938-as kongresszusról? Miben különbözik a maitól?**

– Az 1938-as, Eugenio Pacelli bíboros, mint pápai legátus részvételével megrendezett budapesti eucharisztikus világkongresszus a félelem és a feszültség légkörében zajlott. Már érezhető volt a világháború közelsége... A kongresszus himnusza egy szép ének volt, imádság a békéért és a népek, nemzetek egységéért. Ez az ének olyan népszerűvé vált az Egyházban, hogy Ferenc pápa csíksomlyói szentmiséje alatt az egész tömeg ezt énekelte. Ha ma kicsit mások is a félelmeink, mindig aktuális, hogy minden nép, az egész emberiség arra kapott meghívást Istentől, hogy testvéri szeretetben egyesüljön.

Jézus Krisztus, aki jelen van köztünk és bennünk az Eucharishtiában, a népek világossága. Az Egyház azt a küldetést kapta, hogy folytassa művét a történelemben.

– **Hogyan lehet bevonni a kongresszusba azokat a magyarokat, akik évtizedek óta a környező államokban, például Romániában élnek?**

– Az előkészület éveiben körbevittük az eucharisztikus kongresszus egyik szimbólumát egész Magyarországon és a környező országokban is. Egy három és fél méter magas keresztről van szó, amely a magyar szentek erekljét őrzi. Amikor ezt a keresztet készítettük – amelyet Ferenc pápa Rómában megáldott –, világos lett, hogy a keresztény szentek tanúságtétele közös tanúságtétel... Vérük egyesíti

a népeket és hozzájárul társadalmainkban a hívők és nem hívők közti kiengesztelődéshez is. Reménykedünk ezért abban, hogy az irgalmasság fényében megtisztul az emlékezetünk. Az előkészület egész idején, meghatározott napokon, nemzetközi szentségimádásokat szerveztünk az interneten.

A következő globális szentségimádási alkalomra 2021. június 5-én kerül majd sor.

– **Milyen kapcsolatuk van az államigazgatással, és hogyan értékeli a jelenlegi kormányt érő kemény kritikákat a populizmusra vonatkozóan?**

– 1938-ban Magyarország már szervezett eucharisztikus világkongresszust. Abban az időben országunk a Vatikán és a katolikus világ részéről is különösen nagy elismerést kapott azért, ahogyan lezajlott az esemény. Most is valami hasonlót készítünk elő. Az akkori feszült légkörben a szervezők különösen nagy figyelmet szenteltek arra, hogy a kongresszus körül ne merüljenek fel politikai kérdések, és ezt a célt sikerrel meg is valósították.

A kormánnyal és a főváros vezetésével való kapcsolat, akkor is és most is, alapvető fontosságú a világesemény megvalósításához. A kongresszus – ahogyan 1938-ban, úgy 2021-ben – nem politikai, hanem vallási esemény. Arra készülünk szeptemberben, hogy megvalljuk a hitünket. A kongresszus során az események, programok alatt természetesen igyekszünk bemutatni kultúránkat, szellemi örökségünket, csodálatos országunkat és fővárosunkat, de a hét középpontjában az Eucharisztia, az élő Krisztus áll.

Fordította: Thullner Zsuzsanna

Fotó: Merényi Zita

Forrás: Magyar Kurír 2021. április 12.

AZ EUCHARISZTIKUS KONGRESSZUS IMÁJA

Mennyei Atyánk, minden élet forrása! Küldd el Szentlelkedet, hogy az önmagát értünk feláldozó és az Oltáriszentségben velünk levő Krisztust felismerjük és egyre jobban szeressük!

Ő Urunk és Mesterünk, barátunk és táplálékunk, orvosunk és békességünk.

Adj bátorságot, hogy az Ő erejét és örömét elvigyük minden emberhez!

Add, hogy a készület ideje és az Eucharisztikus Kongresszus ünneplése egész hívő közösségünk, fővárosunk, népünk, Európa és a világ lelki megújulására szolgáljon!

Ámen.

MONSTRANCIA, ÚRMUTATÓ, SZENTSÉGTARTÓ

„Aztán fogta a kenyeret, hálát adott, megtörte, és odaadta nekik ezekkel a szavakkal: »Ez az én testem, mely értetek adatik. Ezt tegyétek az én emlékezetemre!« Ugyanígy a vascsora végén fogta a kelyhet, és azt mondta: »Ez a kehely az új szövetség az én véremben, amely értetek kiontatik.« (Lk 22,19–20)

1. kép – Szentségtartó galamb

Az Eucharisztia iránti tisztelet már az első évszázadokban megnyilvánul az istentiszteleti helyek művészi, liturgikus célokat szolgáló kialakításával, ahogy ez a szórványos régészeti emlékekből kiderül. A monstrancia a 11. században jelenik meg a templomokban, mint Jézus testének és vérének méltó edénye. Kidolgozásának gazdagsága napjainkig meghatározó. Az idők során változott mérete, formája és elhelyezése is.

„Az eucharisztikus galamb az első monstranciának tekinthető. (1. kép) Az oltár fölött aranyból, vagy ezüsből készült galamb lebegett, amely a konsekrált (megszentelt) kenyeret fogadta magába. A galamb, mint a Szentlélek jelképe kiemelte az epiklézis (Lélek-hívás) fontosságát a szent cselekmények során. Használata valószínűleg a keresztelő kápolnában alkalmazott, hasonló formájú, a szent olajok őrzésére szolgáló edényekre vezethető vissza. Rejtett formában ugyan, de megmutatta az eucharisztikus Krisztust, legalábbis akkor, amikor a cibórium

(főoltár feletti mennyezet) függőyei el voltak húzva. A párhuzam annyiban is áll, hogy az eucharisztikus galamb leginkább csupán egyetlen, de legfeljebb három partikula (szentostya) őrzésére volt alkalmas.

„Az Eucharisztia a kereszténység legmélysege s magasztosabb misztériuma. Minden szentségek szentsége, minden szerelmek szerelme. A kegyesség szentsége, az egység központja, a szeretet köteléke”. (Szent Bernát)

Az évezredfordulón fontos változások történnek. A templomokban megjelenik a szentélyt és a templomhajót elválasztó korlát, [...] kialakul az ikonosztáz, és ezzel párhuzamosan eltűnnek előbb a cibóriumot fedő függönyök, majd maguk a cibóriumok is. [...] A galambot felváltja a sokkal praktikusabb új liturgikus edény, a pixis, (2. kép) a legnemesebb anyagokból (arany, ezüst, elefántcsont) drágakő berakásokkal készül.”

(Képek és az idézett rész Györök Tibor visegrádi plébános előadásából, Eucharisztikus Tudományos Konferencia, Esztergom, Szent Adalbert Központ, 2018. november 29.)

A gótika időszakában látványos fejlődésnek lehetünk tanúi, mely a barokk korban tetőzik, és ekkor nyerte el ma is ismert és használatos formáját, amelyben csiszolt kristályon vagy üvegen keresztül látható egy holdsarló alakú csipetetőbe (lunulába) fogott szentostya. Ünnepe-

2. kép – Limoges-ban készült pixis (cibórium) a 11-12. századból

3. kép – gótikus templom formájú úrmutató (1500 körül)

Azonban említsünk szót a szegényebb kidolgozásokról, a háborúk tábori darabjairól, a szükséghelyzetekben készült tartókról is. Ezek anyagukban, méretükben és valamelyest

lyes szentségkitételkor, (szentségimádás) vagy körmenet alkalmával használatos. (3. kép)

A 17. századtól a monstrancia lángoló sugarú Nap formát öltött, amellyel a fényességet és a méltóságot jelképezte. Különösen nemes és finoman megmunkált anyagai is ezt tükrözték.

A szentségtartó mindenkor Mária-jelkép. Azt példázza, hogy Jézus testének első tartója, hordozója az anyai méh volt. „Elefántcsont torony!”, „Mária, aranyház!”.

A történelem vihariban sokuk elpusztult, jelentősebb darabok a barokk kortól maradtak fent. Az esztergomi Keresztény Múzeumban gazdag gyűjteményt láthatunk, de templomokban is őriznek és használnak kivételes szépségű monstranciákat.

formájukban is eltérnek az elfogadottétól, mégis helyet foglalt benne a megszentelt kenyér.

A szentségtartók ideje nem csak a múltban keresendő, ma is születnek művészi alkotások. A Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus magyarországi eseményére Lenzsér-Mezei Kata tervezett gyönyörű darabot. (4. kép) A művész nő szavai közvetítik az elmúlt évszázadok és a ma élő hívő emberek gondolatait, a szentségtartók méltó megformálásának bölcsőjét.

4. kép – Az eucharisztikus kongresszus monstranciája

„Nagyon fontos volt, hogy ez a monstrancia közvetítse a tiszta isteni szeretetet, illetve az egymás közötti kapcsolatot.”

Dán Ildikó

Sík Sándor

Szentségtartók

A templomtól a temetőig,
Temetőtől a templomig,
Ahol e hűvös nyáridőben
Ballagó életem folyik,
Jár a sok jó falusi ember,
Gyerek szalad, szekér döcög.
El-elnezem és meg-megállok
És mindenkinek köszönök.
A templomtól a temetőig,
Temetőtől a templomig
Ha járok, mást sem tesz a szívem:
Mindegyre csak találkozok.
A legtöbbet visszaköszönnek,
Van, ki tovább megy ridegen,

Van, aki bambán visszabámul,
Csak egy nincs köztük: idegen.
A templomtól a temetőig,
Temetőtől a templomig
Minden kis házhoz nagy közöm van:
Minden házban ember lakik.
S ha embert látok, Isten szólít,
Meg kell előtte állanom,
Mert szentségtartó minden ember
S minden ház tabernákulum.
Mikor az Úrnap ünnepére
Virágot hint a körmenet,
Négyyszer lendít keresztes áldást

A pap a négy oltár felett.
Hát énnekem, ki minden házból
Kinézni látom Istenem,
Hányszor kellene s hány irányban
Áldás keresztjét hintonnem!
De áldást, imaszót, öröklé
Malomként nem mormolhatok,
Hát annyit mondok tiszta szívből:
„Adjon az Isten jó napot!”
És ő, hiszem, meg ne hazudtol,
Ki társalakóként itt lakik
S mellém szegődik minden reggel,
Temetőtől a templomig.

100 ÉVES A NAGYHARANG

A templomunk tornyában porosodó, csengő-bongó harangokról tán keveset tudunk. Pedig méltán büszkéek lehetünk az öntészet, egyházművészet és iparművészet ezen kiemelkedő alkotásaira, hiszen a harangok teljesen különleges és speciális hangszerek, egyfajta "nem komponált" zeneként szólnak meg egymással összhangban. A harangokhoz évszázadokon keresztül történetek és érzelmek kapcsolódnak. Gyász és örömmű, viszály és összefogás, emlékezés és büszkeség, hit és csüggedés kötődik hozzájuk, vagy jelenik meg a feliratukban.

A nagymarosi templomtoronyban négy harang lakik. Más-más időkben kerültek hozzánk. Legidősebb harangunk a Kis harang, vagy más néven Szent Kereszt harang. Ez 1884 óta szólít imára. A Lélekharang 1909-ben került a toronyba. Majd 1921-ben szólalt meg templomunk tornyában először az idén 100 esztendő nagyharang. Ez Jézus Szívének van szentelve. Legfiatalabb harangunk a Magyarok Nagyasszonya harang, mely 1948 óta szól nálunk. Ez a négy harang mostanra már gazdag egységet képez, de nem volt ez mindig így. A nagymarosi harangok egyike a második világháború során bontásra került, majd fegyver készült belőle. Néhány éve, mikor a hittanosokkal Órbottyánban jártunk, Gombos Miklós elmondta, hogy a harangérc sajnos nem csak harangöntésre használható. Békeidőben harangot öntenek felhasználásával, háborúk idején fegyver és lőszer gyártásra használták. Így volt ez évszázadok óta, és így történt a XX. században is. Bizonyára nagy fájdalom volt látni a toronyból leengedett harangot, mely rövid időn belül az emberi ostobaságnak köszönhetően a fegyvergyártás alapanyagává alakult. De Istennek hála, a háború elmúltával 1948-ban közadakozásból sikerült betölteni a helyét.

Az utóbbi évtizedekben a haranghasználat számos településen megkopott, a harangozásnak nincs jelentősége a hétköznapi életben. Bizonyos szokások jelentőségüket veszítették, és csak a legszükségesebb esetekben, a legünnepélyesebb alkalmakkor szólnak meg. Templomunk azonban mindmáig élő harangozási kultúrával rendelkezik.

Napszaki harangozásnak hívják a reggel, délben és este megszólaló harangozást. Templomunkban ilyenkor csak 1 harang szól (verselés), a római katolikus egyházban ezeket nevezik Űrangyalának, mivel ilyenkor a harangozás az Űrangyala imádságra szólít.

A déli harangszó ugyanakkor Hunyadi János által 1456-ban aratott Nándorfehérvári diadal emlékére szól. Nem egy vidéken kulcsolják össze a kezüket mind a mai napig a déli harangszót hallva a mezőn dolgozó emberek.

Hívogató harangszó a szentmisék kezdete előtt fél órával megszólaló 1 perces harangszó, mely indulásra szólította a távolabb lakó hívőket.

A beharangozás a szertartás kezdetét jelző harangszó, amely a kezdés időpontjában szól meg. Ilyenkor mindhárom harang szól meg egyszerre. Az esti harangszó után rögtön, annak szerves részét képezve szól meg a kisharang, mely a halottakért való imádságra szólít.

A művelődés történetéből tudhatjuk, az esti harangszó nem csak a hívó embereket hívta imádságra, egyben polgári intézkedés is volt, melynek lényege, hogy az esti harangszót követően mindenki fejezze be zajos napi munkáját, zárják be a kocsmákat, hallgassanak el a hangszerek, mindenki menjen haza otthonába, és a nyitott tűzhelyeken takarják le a tüzet. Térjen mindenki nyugovóra.

A csendítés valakinek a halálhírére jelzi. Ekkor a legkisebb, a Lélekharang szól meg. A harangozás módjában a legkülönbözőbb szokások alakultak ki országszerte, amely településről településre más és más. Nagymaroson, ha csak egyszer szól meg a Lélekharang, akkor gyermek hunyt el. Ha kétszer egymás után, akkor nő vagy asszony, ha három-

A Magyarok Nagyasszonya harangot ilyen pompában szállították szentelése napján, 1948 szeptember 12-én.

szor egymás után szól, akkor férfi a halott. Évtizedekkel ezelőtt templomi harangszó jelezte, ha az elhunyt személyt utolsó útjára kísérték. Ezt a harangszót nálunk az utóbbi években a temető emlékhelyén lévő kisharang pótolja.

A fentiekben túl harangok hirdetnek számos rendkívüli eseményt és ezek emlékét. Így országszerte harangok zengtek 2020. június 4-én, a trianoni határmegvonás 100. évfordulóján.

JÉZUS SZÍVE NAGYHARANG

756 kg-os, 112 cm alsó átmérőjű, f1 alaphangú, Szlezák László öntötte Budapesten 1921-ben.

Egyik oldalán felirat: A PUSZTÍTÓ VILÁGHÁBORÚ UTÁN KÖZADAKOZÁSBÓL ÖNTETTÉK A NAGYMAROSI RÓM. KAT. EGYHÁZ HÍVEI 1921. SZLEZÁK LÁSZLÓ HARANGÖNTŐ ÁLTAL BUDAPESTEN.

Másik oldalán kép: Jézus Szíve

Körülötte felirat: JÉZUS SZENTSÉGES SZÍVE BÍZOM TE BENNED

BOLDOGASSZONY-HARANG

380 kg-os, 88 cm alsó átmérőjű, as1 alaphangú, Szlezák Ráfael öntötte Rákospalotán 1948-ban. Szenteléséről fényképek is fennmaradtak, amelyek a harangházban ki is vannak állítva. Ezekből tudjuk meg, hogy a haranganya Holtság Endréne volt.

Egyik oldalán felirat: BOLDOGASSZONY ÉVÉBEN 1948-BAN ISTEN DICSŐSÉGÉRE, ORSZÁGUNK NAGYASSZONYÁNAK, MAGYAROK NAGYASSZONYÁNAK TISZTELETÉRE ÖNTETTÉK NAGYMAROS MEGGYŐTÖRT LELKŰ, MÁSODIK VILÁGHÁBORÚT ÁTÉLT, ISTENT SZERETŐ, ÁLDOZATKÉSZ HÍVEI NEHÉZ KÖRÜLMÉNYEK KÖZÖTT. ÖNTÖTTE SZLEZÁK RÁFAEL RÁKOSPALOTÁN.

Másik oldalán kép: Magyarok Nagyasszonya

Alatta felirat: VIVOS VOCO MORTUOS PLANGO FULGURA FRANGO

(Hívom az élőket, elsíratom a megholtakat, megtöröm a villámokat)

SZENT KERESZT HARANG

200 kg-os, 70 cm alsó átmérőjű, c2 alaphangú, Thury János és fia, Thury Ferenc öntötték 1884-ben.

Egyik oldalán kép: Megfeszített Krisztus. A Thury-öntőde emblémája a Szent Kereszt harangon

A másik oldalán: SZENT KERESZT TISZTELETÉRE ÖNTETTE A NAGYMAROSI R.K. EGYHÁZ THURÁNSZKY ARMIN ESPERES-PLÉBÁNOS ALATT

A másik oldalon az öntőde emblémája látható:

ÖNTÖTTE ÉS ÚJ MODOR SZERINT FELSZERELTE THURY JÁNOS ÉS FIA BUDAPESTEN, 1884

LÉLEKHARANG

90 kg-os, 55 cm alsó átmérőjű, f2 alaphangú, Egry Ferenc öntötte Kárpátalján az Ung megyei Kisgejőcön 1909-ben.

Felirata a palástján: REGUIEM AETERNAM DONA EIS DOMINE. ANNO 1909. (Magyarul: Adj nekik örök nyugalmat Uram!)

Az alsó pártázatán: ÖNTÖTTE EGRY FERENCZ. GYÁR. BUDAPESTEN ÉS KISGEJŐCZÖN.

Azonban végzetes hiba lenne a harangokra pusztán érdekes tárgyként tekinteni, hiszen szavuk Isten hívásait, szólításait jelenti, Isten dicsőségét hirdeti és imádságra, áhítatra szólít. Gondoljunk hálával az előttünk élőkre, akiknek szép hangú harangjainkat köszönhetjük, és visszhangzó hangjukkal küldjük fohászaikat szerető Istenünk felé.

Maurer János

HEGY GÓLYATÁBOR

Kedves végzős fiatalok!

Ismétlően szeretném felhívni a figyelmeteket a HEGY keresztény gólyatáborra, amely augusztus 6-a és 10-e között lesz Bodajkon. Az egyetemkezés előtt egy kihagyhatatlan lehetőség, hogy veled egyidős, nagyszerű embereket ismerhess meg, akikkel később akár közösség is formálódhat. A felkészült és lelkes szervezői csapat garantáltan jobbnál jobb programokkal készül nektek, legyen szó lelki feltöltődésről vagy önfeledt szórakozásról.

Ne félj akkor sem, ha egyedül, ismerősök nélkül indulnál a táborba; már a leutazás alatt is annyi új arcot fogsz megismerni, hogy nem a magány leküzdése, hanem a rengeteg új név megjegyzése lesz a legnagyobb problémád! Természetesen, ha tudod, hívd meg barátaidat, ismerőseidet, tegyék meg együtt az első lépést az egyetemi életben!

Minden további információt megtaláltok a

hittelazegyetemen.hu oldalon, jelentkezni is itt tudtok, valamint érdemes a különböző online platformokon is követni az eseményt.

HEGYre fel, ne hagyjátok ki ezt a nagyszerű lehetőséget!

„Ti vagytok a világ világossága. A hegyre épült várost nem lehet elrejtetni.” (Mt 5,14)

Drobilich Domonkos

Amikor bort iszol, ne játszd meg az erőt, mert a bor már sokakat levert a lábáról. A vas keménységét a tűz próbálja meg, a könnyelműeknek a bor a nagy próbakő. Mint az élet vize, olyan a bor annak, aki mértékletes a bor ivásában. Mi az élet annak, aki bort nem ihat? Az ember öröme teremtett a bor a világ kezdetétől. A bor vidámság és öröm a szívnek, ha kellő időben s megfontoltan isszák. Ha mértéktelenül, szenvedéllyel és mohón isszák, csak keserűség a bor a lélek számára. A túl sok bor fokozza a balga haragját, gyengíti erőit, sok sebet ejt rajta. Borozgatás közben ne szóld le barátod, és ne vesd meg a vidámsága miatt. Ilyenkor ne intézz becsmérlő szót hozzá, pénzköveteléssel se zaklasd ilyenkor.

(Sirák fia könyve 31,25-31)

A Szentlélek, a láthatatlan Segítő

Jézus feltámadása után gyakran bátorította tanítványait: Ne féljete! Békesség nektek!

Mesterük elvesztése után alig akarták elhinni, hogy van tovább. Nagy szükségük volt Jézus jelenlétére, vigasztalására.

Jézus rájuk bízta, hogy mindenkinek a földön hirdessék tanításait, beszéljenek Isten szeretetéről. Azonban Jézus nem maradt velük, hanem felment az Atyához, de megígérte, nem hagyja őket egyedül és a küldetésükhöz segítséget fog adni. Mesterük kérte őket, maradjanak együtt és várják, míg küldi számukra a Vigasztalót, aki segíti, bátorítja majd őket. A tanítványok nagyon elszomorodtak, mikor Jézus többé már nem jelent meg nekik, de bíztak és imádkozva várokoztak.

Jeruzsálemben az új kenyér ünnepére rengeteg zarándok érkezett távoli vidékekről is. Akkor a tanítványok is együtt ünnepeltek, imádkoztak, amikor a Szentlélek szélzúgással érkezett meg hozzájuk. Lángnyelvek jelentek meg a fejük felett, ugyanakkor erő és bátorság öntötte el őket. Ekkor kimentek az utcára és bátran beszéltek Jézusról, tanításairól, haláláról és feltámadásáról. Jézus valóban elküldött számukra a Valakit, aki segítette őket a küldetésükben, hogy mindenkinek hirdethessék a szeretet törvé-

nyét. Csodálatosképpen a tanítványok beszédét mindenki a saját nyelven hallotta, hogy megértsék Isten üzenetét. A sok embernek, akik hallgatták szavaikat, megnyílt a szívük, és hittek a tanításuknak és megkeresztelkedtek.

Pünkösdtől kezdve a tanítványok tudták, hogy a Szentlélek láthatatlanul, mindig, mindenhol velük van, Jézus helyett segíti, vezeti, bátorítja, vigasztalja őket, tanácsokat, ötleteket ad és mindenféle képességet, hogy Jézus nevében csodákra is képesek legyenek. Gyógyítanak, tanítanak, térítenek, hirdetik bátran a szeretet törvényét, amit Jézustól hallottak.

Te sem vagy egyedül. Te is kérheted a Szentlélek segítségét, hiszen mindannyiunk küldetése továbbadni, amit Jézusról hallottunk és tanultunk vagy átéltünk a családkban, a templomban, az iskolában, az oviban a hittanórákon vagy máshol. Sokszor van hozzá szükségünk bátorságra, ötletekre, tanácsra.

Ha kéred a Szentlelket, Te is megérezheted, hogy bátorsággal, erővel tölt el, és a szavaid, tetteid, imáid által másnak megnyílik a szíve, megérti Jézus tanítását, amely egész életét megváltoztatja.

Hadiné Turcsik Kinga

Készítsünk a Szentlélek-váró imádsághoz gyertyatartót!

Igazából ez egy kis gallér lesz, amely körülveszi majd a gyertyánkat. Az imában kérhetjük, hogy a láthatatlan Segítő minket is erővel és bátorsággal töltsön el és segítsen a keresztényi küldetésünkben, hogy általunk is eljusson mindenkihez Jézus üzenete, Isten szeretetének jó híre.

1. Vágd ki a korongot! (esetleg ráragaszthatod egy kartonra is, hogy legyen tartása, és utána vágd ki)
2. Díszítsd, vagy színezd ki!
3. A közepétől óvatosan vágd be négyfelé, de ne a széléig!
4. Válassz ki egy gyertyát, amire ráfér a kis gallér!
5. Csinálhatsz többet is, amire más szöveget is írhat, vagy csak rajzolhatsz.

GYERMEKEINK MONDTÁK

Az unokák közösen rajzoltak a nagypapának. Lelkesen mesélték, hogy a rajzon mi micsoda, a fiúk néhány tankot is rajzoltak. A 4 éves lányunoka is igyekezett szóhoz jutni, megmutatni, hogy bizony ő is rajzolt egy tankot: „Papa, nézd, én is rajzoltam tankot, egy szivárványszínűt! Mert ez egy unikornis-tank!”

A farsangi idő végén előkerült egy esküvői fotónk, és a 4 évesünkkel nézegettem: „Nézd, – mutattam neki, – anya itt menyasszony volt! Fátýol volt a fejemen és hosszú fehér ruha volt rajtam.” – Ő egy darabig nézegette, majd így szólt: „Ühüm, szép.. és apa? Ő minek öltözött?”

Egy este azon aggódott a legkisebb, hogy másnap nem akarja majd azt játszani vele az ovis barátja, amire ő vágyott. Egy darabig panaszkodott, de aztán váratlanul felpattant és elszaladt. Különös csend volt, úgyhogy utána lopakodtam. Meglepve láttam, hogy Ő a házi oltár elé kucorodva, kis kezeit imára kulcsolva „Szűz Májiát” kéri fennhangon, hogy segítsen holnap a közös játékban. Azután hibátlanul elmondott 3 üdvözlégyet. (nahát... ámultam...) Másnap boldogan mesélte, hogy a barátja azt játszotta vele, amire vágyott. Magától értetődő természetességgel úgy zárta, hogy: „hát persze, mert megkértem»Szűz Májiát«”. Meg is köszöntük Neki.

4 évesem beszélgetni kezd: „Anya, képzeld, nekem már volt összetörve a szívem, amikor B. nem jöhetett át hozzánk játszani.” – “Ó, és mi történt?” – kérdeztem. „Hát, magamra csuktam a gyerekszoba ajtaját és sírtam. Addig sírtam, amíg egy kicsit jobb lett. Aztán könyveket nézegettem, mert azt szerettem. De még akkor sem gyógyult meg a szívem teljesen. Mert tudod, Jézus tudja csak teljesen meggyógyítani.” – „És hogyan?” – kérdeztem. „Hát, jön és összeragasztja. Nekem is összeragasztotta és most már megint élek.”

„Ha egyszer leesnék a magasból, én akkor sem ütném meg magam!” – büszkélkedik a 4,5 évesem. „Hogyhogy?” – kérdezem kíváncsian. “Hát úgy, hogy Jézus leeresztene egy kötelet és elkapna vele, mert Ő nagyon vigyáz rám. De azért nyugi, anya, nem fogom kipróbálni! De tudom, hogy így van!”

Egy nap, ovi után arról beszélgetett a lányom a csoporttársával, hogy ki kinek a barátja a csoportban. Az volt a lényeg, hogy ugyanaz ne legyen mindkettőjük barátja. Amikor mindenkit sorra vettek, és ahogy se tudtak meg-egyezni, hogy melyik gyerek melyikük kizárólagos barátja, akkor a lányom azt mondta: „Jól van, legyen csak mindenki a te barátod. Én tudom, hogy nekem ki a barátom!” – „Ki?” – kérdezte a másik. – „Jézus!” – mondta határozottan a lányom. Erre döbbszent csend volt, érezni lehetett, ahogy kattognak a fogaskerekek. Aztán így szólt a másik: „Az nekem is barátom!” – „Na, jó, – mondta a lányom, – akkor legyen Jézus a te barátod, és az enyém meg Szűz Mária.” – A másik gondolkodott egy kicsit, majd azt mondta: „De hát ők nem is léteznek!” – „Dehogyan nem!” – vágta rá el-lentmondást nem tűrően a lányom. – „De neem... én még sosem találkoztam velük!” – „De léteznek, csak nem látjuk őket, mert a Mennyben laknak. De léteznek, és beszélgetni is lehet velük!” – erre már nem jött válasz, inkább kergetőzni kezdtek.

Misén vagyunk, hirdetések közben elhangzik, hogy a karitás tagjai valamilyen papírt fognak osztogatni. Ovisunk némileg félreérti a helyzetet és félelemmel vegyes csodálkozással kérdezi: Mit fognak csinálni a karitás tankjai?

Ovis fiam mondja: „Anya, 2 óra 30 perc meg 2 óra 30 perc az 5 óra. Onnan tudom, hogy 1 óra 30 perc meg 1 óra 30 perc az 3 óra. Ez meg kettővel több.”

Újraolvassuk a gyerekszáj gyűjteményünket a még nem egészen 8 éves lányommal, aki főleg a saját mondásaira kíváncsi. Nagyokat nevetünk, hogy miket mondott, majd egyszer csak kibuggyan belőle: „Régen olyan cuhi voltam, most meg egy nagy mamlasz!”

Gyűjtötte: z.v.t.

Kedves Olvasók! Kifogyott a gyermekmondásos gyűjteményünk, ezért nagy bizalommal várjuk az aranyshájú gyermekek hozzátartozóitól az utánpótlást a tanusag.szerkesztoseg@gmail.com címre! Köszönettel, a szerkesztők

A SZENVEDÉS SZABADDÁ TESZ

15 nap imádság Chiara Luce Badano gondolataival

2010. szeptember 25-én XVI.Benedek pápa egy Róma melletti Mária-kegyhelyen boldoggá avatott egy 19 éves lányt, annak halála után 20 évvel!

Chiara Luce Badano 1971. október 29-én született az észak-olasz Alpok lábánál lévő Sassello faluban. Apja, Ruggero kamionsofőr, anyja, Teresa háztartásbeli. 1985-ben a közeli kisvárosba költöznék, Chiaretta (a család és barátai így hívták) gimnáziumi tanulmányai miatt. Már 9 éves korában megismerkedik, majd egyre szorosabb kapcsolatba kerül a Fokoláre Mozgalom ifjúsági csoportjával (gen 3.)

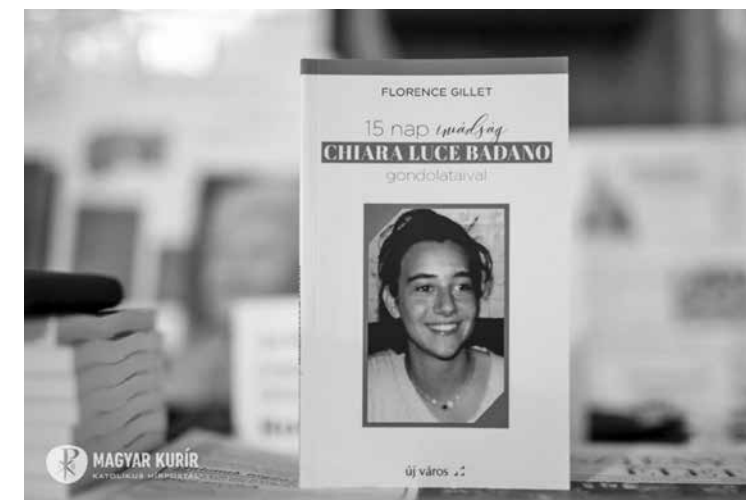
(A Fokoláre Mozgalmat 1943-ban egy fiatal tanítónő, Chiara Lubich alapította, fő elveik az elhagyott Jézushoz kötődő szeretet és a minden emberrel való szoros egység. Korunk keresztény lelkeségi mozgalmi között az egyik legjelentősebb, mára az egész világon elterjedt.)

Chiaretta egyre szorosabban kötődik a mozgalomhoz. Először szociális akciók – zsebpénzét afrikai éhező gyerekeknek küldi, – majd egyre teljesebben az a törekvés, életmód, hogy a megfeszített-feltámadott Krisztushoz kötődő szeretet, mely a legközvetlenebbül fejeződik ki, hogy a hétköznapi szenvedéseinkben magunkhoz öleljük Őt. Ezt fokoláres csoportokhoz való szoros kötődésében éli meg. Derűs, vidám, még egy váratlan pótvizsga, vagy a kényszerű lakóhelyváltoztatás sem töri meg. 17 évesen sportolás közben egy hirtelen fájdalom hasít belé, a vizsgálat oszteoszarkómát, a legagresszívabb csontrákot állapítja meg. Ágyhoz kötöttség, műtét, kemoterápiás kezelése, igen nagy fájdalmak jellemzik mindennapjait. A mozgalomhoz való kapcsolata levelezésre, egy-egy látogatásra és intenzív imára „szűkül le”. Egyre erősebb élménye: a szenvedés szabaddá tesz, hogy a szenvedő Jézus jegyese, hogy nincs más sajátja, mint a szenvedés, ezt adhatja csak Jézusnak. Igent mond a szenvedésre.

A szenvedés elfogadása együtt él benne a feltámadás megélésével. Igaz, nagypéntek nélkül nincs húsvét, de a legfontosabb a vasárnap hajnal: Krisztus feltámadott – valóban feltámadt! Chiaretta levelei, imái, üzenetei ezt a derűs, bizakodó hitet tükrözik. Mindenben együtt él Jé-

zussal. Halálakor menyasszonyi ruhát akar viselni. „Légy boldog, mert én az vagyok!” – utolsó szavai édesanyjához, s még a 19. születésnapja előtt 1990. okt. 7-én meghal. Püspöke, Livio Maritano temeti, majd hősiességéért, egyre fokozódó hírneve, hatása, csodás imameghallgatásai miatt még maga a püspök kezdeményezi a boldoggáavatási eljárást.

Nemrégiben került a kezembe a Chiarettáról szóló könyvecske. (Egy új, korunk szentjeiről, nagy egyéniségeiről – Charles de Foucauld, Kalkuttai Teréz Anya, Chi-

ara Lubich ... – szóló könyvsorozat része. Minden kötet 15 napi elmélkedő imára osztva ismerteti meg bennünket a „hősökkel”, naplóik, leveleik, imáik alapján.) Nagyöbjt, húsvét idejében ideális háttérolvasmány egy lelkes, vidám kamaszlány elragadtató szerete a szenvedő Jézus iránt, ennek megélése élete utolsó két évében, és az ezt követő „fehér vértanúság”. S mindez konkrét, hiteles, olyannyira, hogy rádöbbszent ugyan az én gyengeségemre, bűnöségemre, de nem elkésérít, hanem bátorít, segít felállni, újra kezdeni, követni – Chiara Luce Badano életpládája nyomán – a szenvedő Jézust.

Szeretettel ajánlom mindenkinek a könyvecskét. (Florence Gillet: 15 nap imádság Chiara Luce Badano gondolataival – Új Város Kiadó, 2020 Budapest, 92 oldal, 1500.- Ft). Gyümölcsöző lehet két hétig akár egyedül, akár kisebb közösségben átemélkedni.

Hortoványi Jenő

NAGYMAROSIPLEBANIA.HU

Örömmel köszöntjük a nagymarosi Szent Márton plébánia új honlapját, mely megújult külsővel fogadja a látogatókat! Az izléses megjelenés praktikus használhatósággal társul, és sok tartalommal várja a kedves híveket. Találhatunk benne tartalmas lelki olvasmányokat, a napi evangéliumot, de beszámol programjainkról, terveinkről és az élő adásainkon kívül megtalálhatjuk kisközösségeink csoportjait is. Olvasgassuk, böngésszük, legyen ez is a kapcsolódások segítője!

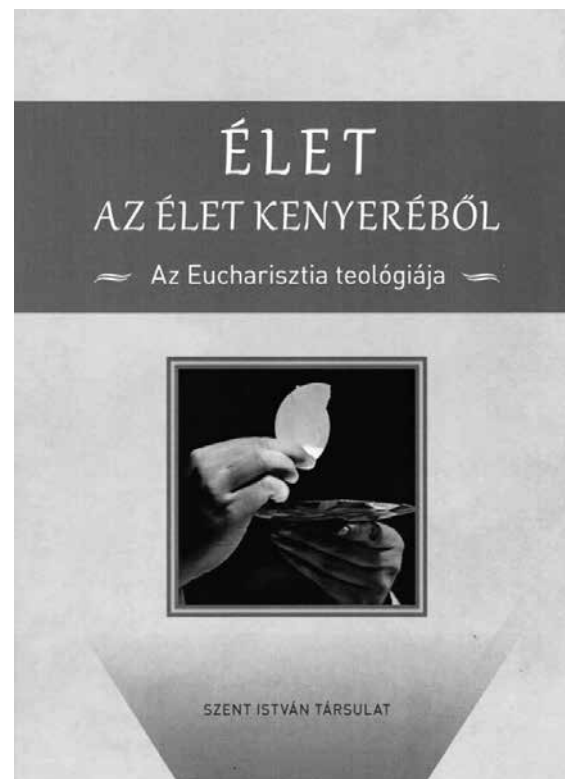

Élet az Élet kenyereből

Az 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus (NEK) jegyében tartottak három éven keresztül nyilvános előadás-sorozatot a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Hittudományi Karán. Az elhangzott előadások az Élet az Élet kenyereből – Az Eucharisztia teológiája című könyvben most már olvashatók is.

„Amit jobban ismerünk, azt jobban szeretjük”; az Eucharisztia titkának megismerése arra ösztönözte a hallgatókat, hogy rádöbbenjenek, „milyen édes az Úr”.

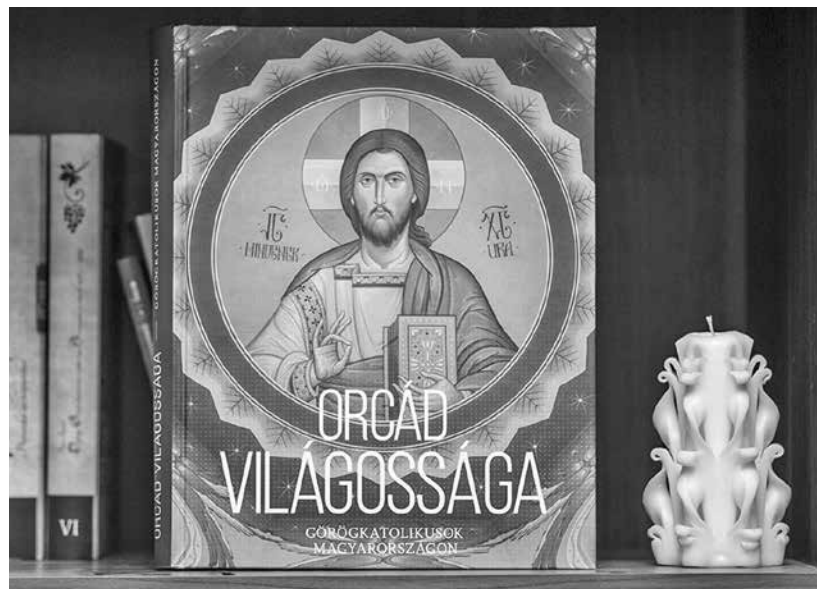
A címet a János apostol evangéliumában olvasható eucharisztikus beszéd is inspirálta. Ennek az evangéliumnak az egyik legfontosabb kifejezése az élet, az Istentől fakadó és Istenhez visszatérő élet.

Orcád világossága

Az 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusra készülve a Magyar Görögkatolikus Egyházat bemutató egyházművészeti és történeti kiállítás nyílik Orcád világossága címmel a Pesti Vigadóban augusztusban. A tárlat eredetileg 2020-ban nyílt volna meg; most az eredeti koncepció szerint elkészült a kiállítás katalógusa, amely közel 250 egyházművészeti alkotást és 26 tanulmányt tartalmaz.

Az 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusra készülve a Görögkatolikus Metropólia püspökei és szakmai bizottságai úgy döntöttek, hogy számos más esemény, egyházi, közéleti és kulturális aktivitás mellett átfogó egyházművészeti és történeti kiállítás keretében mutatják be a Magyar Görögkatolikus Egyházat. A görögkatolikus egyház a sokszínű katolikus egyházon belül is olyan sajátosságokkal bír sui juris egyház, amelynek múltja és a katolikus

egyház keretein belül megtett egyedi fejlődési útjának tapasztalatai, tanulságai a jövő egyháza szempontjából fontos építőkövekké válhatnak. Fontos lehetősége a görögkatolikus egyháznak a kongresszuson való megjelenés kiállítás formájában is.

Az igazak pedig örvendeznek és vígadnak az Isten előtt, és ujjongnak örömmel.
(Zsolt 68,4)

CSÍKSOMLYÓI EMLÉKEK

*Ki asztalt terítesz az égi madárnak,
Teríts asztalt, teríts, szegénynek s árvának.
Nyújtsd ki atyánk, nyújtsd ki jóságos kezedet,
Adj a koldusnak is tápláló kenyeret.
Ételben, italban legyen bőven részünk.
Gondviselő Atyánk, könyörögve kérünk.
Ámen*

Kedves barátaink jóvoltából pár éve Erdélyben, a csíksomlyói búcsún jártunk. A lelki élmény messze túlmutat a gasztronómiai emlékeken. Szavakba nehezen foglalható a hívő katolikus magyarság hatalmas tömegének látványa és imájának ereje. Szívből kívánom mindenkinek, hogy megtapasztalja ezt a magasztos érzést!

Sokfelé jártunk a vidéken és sokfélét ettünk útközben. Megoszthatnám a kürtöskalács, a csorba leves, a csíki töltekes káposzta, a gyömbéres hal, a különböző tokányok, ordás palacsinta receptjét... mégsem teszem. Mert ami megfogott bennünket, az a kenyér volt és a sajt. Csendben, szótlanul ettük.

Összekapcsolódott bennünk Erdély, kenyér, búcsú.

Dán Ildikó

*Gondviselő Atyánk, asztaltól kelve
Szívből hálát adunk kezünk összetéve.
Áldd meg ezt a házat s ennek gazdáját,
Fordítsd vissza néki a vendéglátását,
Szánd meg a szegényt, a szenvedőt s az árvát,
S a benned bízóknak viseld mindig gondját!
Ámen*

Tábori hírek

Nagy örömmel és szeretettel hívjuk és várjuk gyermeke(i)teket nyáron a hittantáborainkba – természetesen a járványügyi előírások figyelembevételével.

NAPKÖZIS HITTANTÁBOR

Időpont: 2021. június 16-19-ig

Legfontosabb tudnivalók:

Naponta: 9-16 óráig

Helyszín: Nagymaros-Zebegény

Résztvevők: nagycsoportosoktól kezdve 5. osztályig várjuk a gyerekeket

Program: kirándulás, kézműveskedés, sok közös játék és rengeteg közösségi élmény

Vezetők: Tibor atya és a hitoktatók

Segítők: 6. 7. 8. osztályosok, ill. nagyobbak

Költség: 5 000 Ft

Tábor előtt szülői értekezletet tartunk.

DÖMÖSI HITTANTÁBOR 2021

Időpont: 2021. június 21-25-ig

Legfontosabb tudnivalók:

Helyszín: Dömösi plébánia

Résztvevők: 3. osztálytól kezdve várjuk a gyerekeket 8. osztályig

Ellátás: hideg reggeli, vacsora, meleg ebéd

Szállás: plébánián matrac-hálózások, nagyobbak sátorban a kertben

Program: kirándulás – Rám-szakadék, Esztergom, kézműveskedés, sok közös játék, fürdés, tábortűz és rengeteg közösségi élmény

Vezetők: Tibor atya és a hitoktatók

Segítők: plébániánk középiskolás és egyetemista fiataljai

Költség: 15 000 Ft (ministránsoknak, énekkárosoknak 50% kedvezmény)

Tábor előtt szülői értekezletet tartunk.

Pünkösdi zarándoklat

Pünkösdhétfőn, május 24-én egyházközségi zarándoklatra hívjuk a testvéreket Márianosztrára.

Gyülekező: 8.30-kor a Nagymaros-Visegrád vasútállomáson, a vonat 8.49-kor indul, Szobig utazunk. A szobi állomásról 9.30-kor indulunk gyalog. Érkezés a márianosztrai kálvárián 11.30 körül. Lehet kerékpárral és autóval is csatlakozni.

A szabadtéri oltárnál 11.30-kor szentmisét ünneplünk.

A batyus ebéd után beszélgetés és játék következik.

Hazafelé gyalog, vagy menetrend szerinti busszal lehet menni.

Márianosztráról Szobig a buszok 13.30, 15.30 illetve 16.30-kor indulnak, és csatlakoznak Szobon a Nagymarosra induló vonathoz.

TANÚSÁG

A nagymarosi Szent Márton Plébánia lapja

KIADJA: Szent Márton Katolikus Plébánia

Nagymaros, Szent Imre tér 2.

MEGJELENIK: negyedévente

FELELŐS KIADÓ: Dr. Csáki Tibor plébános

SZERKESZTŐK: Dán Ildikó, Zoller Andrea

ROVATVEZETŐK: Hadiné Turcsik Kinga, Zollerné Várkonyi Tekla, Drobilich Domonkos, Hortoványi Jenő

KORREKTÚRA: Kosztráné Zoller Judit, Telegdi Ármin

RAJZOK: Hadiné Turcsik Kinga

ELÉRHETŐSÉG: tanusag.szerkesztoseg@gmail.com

GRAFIKA, TÖRDELÉS: Scheffer Miklós

NYOMDA: Multiszolg Bt., Vác

PÉLDÁNYSZÁM: 300

NYOMDAKÖLTSÉG: A folyóirat nyomdai költsége 200 Ft+Áfa/db. Ön ingyenesen juthat hozzá. Amennyiben támogatni kívánja a folyóirat megjelenését, azt a plébánia bankszámlaszámára (RÓMAI KATOLIKUS PLÉBÁNIA, 11742094-20157874) történő átutalással megteheti, jelezve a megjegyzés rovatban, hogy TANÚSÁG, vagy hozzájárulását bedobhatja a templomban elhelyezett perselybe.

MILYENNEK LÁTSZ MÁSOKAT?

Öreg bölcs üldögélt a Korinthusba vezető út szélén. A városba igyekvő idegen rövid pihenőt tartva beszédbe elegyedett vele:

– Milyenek itt az emberek? – tudakolódta.

– Hová valósi vagy? – kérdezett vissza az öreg bölcs.

– Athéni vagyok.

– És felétek milyen nép lakik? – kérdezett tovább az öreg.

– Hát tudod, rettenetes társaság! Mind csaló, lézengő, lusta és önző. Ezért is jöttem el onnan.

– Nincs szerencséd! Korinthusban sem jobb a helyzet. Itt is csupa csalóval és lézengővel, lusta és önző emberrel fogsz találkozni. – mondta az öreg.

A vándor búsan folytatta útját.

Nem sokkal később újabb idegen állt meg az öreg bölcs előtt. Őt is az érdekelte, hogy milyen emberek laknak Korinthusban. A véletlen úgy hozta, hogy ő is Athénből jött.

Neki is feltette az öreg bölcs a kérdést, hogy ott milyenek az emberek.

– Nagyszerű emberek élnek ott! Barátságosak, segítőkészek és nagyon becsületesek! – válaszolta nem kis büszkeséggel az utas.

– Nagy szerencséd van! Korinthusban is ugyanilyen nagyszerű emberekre találsz majd! – mondta az öreg bölcs.

A vándor vidáman fütyörészve folytatta útját a város felé.

A két beszélgetést végighallgatta egy fiatalember, aki gyakran időzött az öreg bölcs társaságában. Felháborodottan jegyezte meg:

– Nagyot csalódtam benned! Sose hittem volna, hogy te is ennyire kétszínű vagy!

Az öreg bölcs mosolyogva csillapította:

– Tévedsz, fiatal barátom. Tudod, a világ a szívünkben tükröződik. Akinek a szíve gyanúval van tele, az mindenhol csalókkal fog találkozni. De akinek a szívét jóindulat tölti el, az a világon mindenhol barátságos emberekre talál.

Aranyosi Ervin

MINDENNAP SZÜKSÉG VAN...

Mindennap szükség van
forró ölelésre,
biztató mosolyra,
lélekemelésre,
hitre, szeretetre
és gondoskodásra,
odafigyelésre
és álmodozásra.

Nem szabad az ember
hitét elrabolni,
muszáj reményt adni,
a szívekhez szólni!
Igazat beszélni,
földről felemelni,
reménytelenségből
kiutakra lelteni.

Fontos megmutatni azt,
hogyan éljen,
felvértezni lelkét,
hogyan nincs mitől féljen.
Tiszta, igaz szóval,
jó irányt mutatni,
tudással, reménnyel
új álmokat adni!

Levenni egymásról
az ellenségképet,
fénnel megtölteni
kongó sötétséget!
Hívni tovább élni,
együtt, kézen fogva,
szebb jövőt remélni
összemosolyogva!

Mindennap szükség van,
elgondolkodtatni,
elárvult szíveknek
élő reményt adni,
hogyan majd a szükségét
bőségre cseréljük,
s újra megálmodott
életünket éljük!

Mert, ahol szükség van,
ott lesz segítség is,
hiszem, hogy világunk
szebbé válhat mégis!
Ha nem hagyjuk magunk
víz alá lenyomni,
ha képesek vagyunk
összemosolyogni!

Újra kell ölelnünk,
szívünkben szeretnünk,
éhező lelkeket
jó szóval etetnünk,
holnapot mutatnunk
igazak szavával,
új életet kezdve
több millió társsal!

Mindennap szükség van,
minden jó lélekre,
aki visszavezet
élhető életbe,
hol a félelemnek
nincsen ránk hatása,
ahol a világunk
lelkünk tiszta mása!

